

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XXV. Ad te Domine leuauī animam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Hanc super & fluuios, super ædificauit & amnes,
Omnia qui uarijs flexibus arua secant.

Quis iuga conscendet diuini altissima montis?

Ipsius oraculo quis lota sacra colet?

Ecclesiæ de-
scriptio.
Verbum fide-
rerinens: Nam
doctrinam si-
gnificat.

Integer & uitæ maculis non oblitus ullis,

Nec falsum spirans, nec nisi uera loquens.

Hunc Domini pietas, & gratia larga fouebit,

Saluus hic, ille Dei munere iustus erit.

Hoc genus est hominū, q̄ & æstimat, inuenit ipsam,

Qui uulius cupidi sunt Iacobe tui.

Adhortatio ad
reges et princi-
pes mundi, ut
uerbo cedant,
& id amplectā-
tur.

Tollite claustra fōres, æterni absistite uectes,

Laudis ut introëat Rex decus omne ferens.

Rex nouus iste quis est, quem gloria tanta coronet?

Armorum Dominus, militiæ q̄; potens.

Pandite claustra fōres, regiæ date lumina portæ,

Vt laudum introëat Rex genus omne ferens.

Hæc interroga-
tio significat
mundum nolle
cedere Euan-
gelio.

Quis Rex iste, quis est cui sint ea nomina laudum?

Virtutum Dominus Rex decus illud habet.

PSALMVS XXV.

Ad te Domine leuauī animam.

ARGUMENTVM.

Est precatio in qua orat, ut Deus eum gu-
bernet uerbo, peccata condonet, & ab om-
nibus periculis, quæ ab hostibus Ecclesiæ im-
pendent, liberet. Ostendit autem eleganter
affectus orantium in uera fide, qui nunc se-
ipsos consolantur, nunc se cohortantur, nunc
iterum ad orationem redeunt &c.

Expe

Expetit ingenti succensum pectus amore,
 Ex uerbo ueram discere posse fidem.
 Ne cadat afflictum, ne debilitetur in ullis
 Cladibus, o quantum est dogmata uera sequi.

Psalms David.

Svmme parens rerum magni faber unice mundi,
 Ad te sunt animæ uota leuata meæ.
 Spes mea ne sine confundi, ne perfidus hostis
 Sacrilego casus rideat ore meos.
 Nam tibi fidendum nemo confunditur unquam,
 Impius at contra scandalon ipse sibi est.
 Pange uias mihi quæso tuas, mihi semita constet
 Proxima, quæ legis ducit ad acta tuæ.
 Erudiens tua uera fides, mea corda gubernet,
 Mi Deus, in totum spes mea facite diem.
 Nunc animam solutæ subeat pietatis imago,
 Quæ tua primæuo semper ab ore fuit.
 Ne mea respicias fatuæ peccata iuuentæ:
 Sed miserere, opus hoc sis memor esse tuum.
 Cumq; nihil bonitate tua præstantius usquam
 Extet & huc semper sit tua larga manus:
 Iustus & excellens Dominus per lubrica lapsos
 Erigit, & recta nos docet ire uia.
 Erudit extorres, & per rectissima ducit,
 Quos humiles dubijs passibus ire uidet.
 Omnibus in factis pius est pater, atq; benignus,
 His qui sancta piæ fœdera pacis amant.
 Per te, perq; tuum cunctis uenerabile nomen,
 Da ueniam erratis, sunt quia magna, meis.

D 3

Ecquis

Patheticum ex
 ordium.

Sententiæ quæ
 se excitat.
 Propositio pre-
 cationis, ut gu-
 bernet eum
 uerbo.

Subiicit pro-
 positioni ratio-
 nem a præteri-
 tis beneficijs,
 & misericor-
 dia Dei, qua
 una debet nisi
 omnis oratio.

Prædicat mise-
 ricordiam Dei
 ut ita se exci-
 tet ad fortius
 orandum.

Postq̄ prædi-
 cavit miseri-
 cordiam Dei,
 addit nunc ad
 hortationē ad
 pietatē plenā
 maximis pro-
 missionibus.

* *Ecquis erit Dominum metuat qui pectore toto?*
Illius electam diriget ipse uiam.
Affluet huic fœcunda bonarum copia rerum.
Huius posteritas orbis habebit opes.
 * *Consilia his arcana Dei sunt cognita solis,*
Illius iratam qui timuere manum.

* *His agnosce dedit sua fœdera, qualia nunquam,*
Nec caro nec sanguis fœdera nota tenent.
Mente Deum uigili obseruans non flectar ab illo,
Vt de casse meos liberet ipse pedes.
 * *Respice nunc me me, & miserere indigna fœrentis,*
Supplicis afflictis respice uota tui.

* *Anxietas miserum conturbat plurima pectus,*
Nunc age tam rebus tristibus affer opem.
Respice quos patior casus durosq; labores,
Atq; animi dele uulnera cuncta mei.
Aspice quàm multis petar undiq; ab hostibus unus,
Vtq; premant odio non faciente modum.
Eripe me his inuicte malis, ne numine fœsum
Vincere me pudeat non potuisse tuo.

* *Simplicis hanc animam uitæ pater optime serua,*
Cuius tota tua pendet ab arce salus.
Gentis ut asserues Israëlitos oro
Semina, & à populo cuncta pericla fuges.

Tertia pars
 precatōnis, ut
 liberet a peri-
 culis.

Significat hęc
 orationem per-
 tinere ad Ec-
 clesiam.

PSALMVS XXVI.

Iudica me Domine quoniam.

ARGUMENTVM.

Est precatio Ecclesiæ contra falsos fra-
 tres.